

1832 бр

1832/28

Б. КОСТЕНКО

25 РОКІВ
ЛЕНІНСЬКО-СТАЛІНСЬКОГО
КОМСОМОЛУ

59

УКРАЇНСЬКЕ ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО

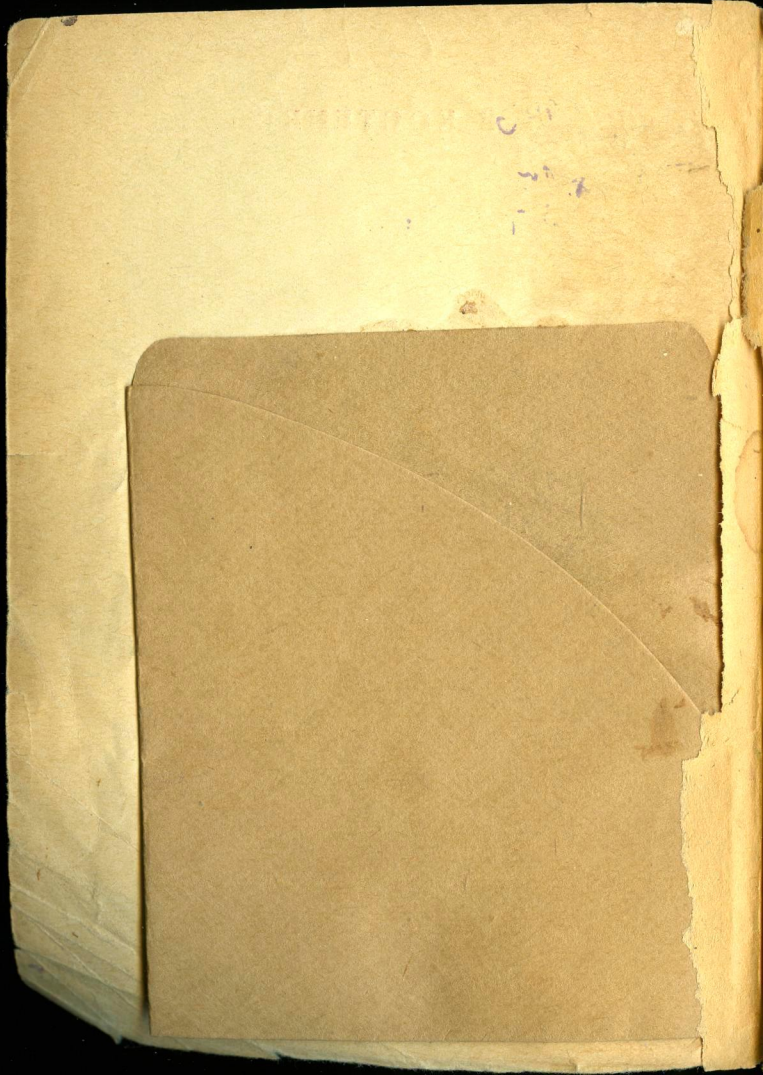
ЦІНА 25 КОП.

V.N. Karazin Kharkiv National University

00665933

8

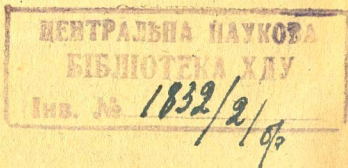
В. КОСТЕНКО
СЕКРЕТАР ЦК ЛКСМУ

25 РОКІВ

ЛЕНІНСЬКО-СТАЛІНСЬКОГО КОМСОМОЛУ

ДОПОВІДЬ НА УРОЧИСТИХ ЗБОРАХ РЕСПУБЛІКАНСЬКОГО
КОМСОМОЛЬСЬКОГО АКТИВУ, ПРИСВЯЧЕНИХ 25 - РІЧЧЮ
ВЛКСМ

Проверено
Ц-Б 1939

УКРАЇНСЬКЕ ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО
ХАРКІВ 1943

Відповідальний за випуск—К. Дубина
В. КОСТЕНКО — 25 лет Ленинско-Сталинского
комсомола

(На украинском языке)

БФ 0751. Зам. 908. 1 друк. арк. В друк. арк. 41.000 зн.
Папір 60 × 84 $\frac{1}{32}$. Тир. 15.000. Друкарня ім. Фрунзе. Харків.

Товариші!

Сьогодні ми відзначаємо 25-річчя Ленінсько-Сталінського комсомолу.

Чверть віку живе і працює на славу нашої Вітчизни Всесоюзна Ленінська Комуністична Спілка Молоді, створена Леніним і Сталіним.

За 25 років комсомол, — вірний помічник і надійний резерв більшовицької партії, — пройшов славний бойовий шлях.

Партія Леніна—Сталіна вдихновляла його на велику справу будівництва нового життя в нашій країні, вела комсомол у роботі й боротьбі.

Свою славу 25-ту річницю ми відзначаємо в той час, коли найдужче розгорілось полум'я великої Вітчизняної війни проти німецько-фашистських загарбників, в дні переможного наступу Червоної Армії на Захід, в дні, коли славні наші воїни перейшли Дніпро і знищують ворога на Правобережній Україні, звільняючи міста й села, визволяючи мільйони радянських людей з німецької неволі.

До свого ювілею ВЛКСМ і один з його передових загонів—комсомол України прийшов з великими успіхами у виконанні зав-

дань, які ставила перед ним більшовицька партія.

Товариш Сталін, даючи високу оцінку роботі комсомолу, говорив:

„Комсомол завжди стояв у нас у перших рядах наших бійців. Я не знаю випадку, коли б він відставав у нас від подій нашого революційного життя“.

В революційні дні 1917 року наша більшовицька партія вела за собою трудящі маси, а також передову молодь. В Петрограді, Москві, Ростові-на-Дону, на Уралі, Харкові і Одесі, при підтримці й допомозі більшовицької партії, почали створюватись спілки робітничої молоді — попередники комсомолу.

З ростом і виникненням окремих революційних організацій молоді постала необхідність в об'єднанні молодіжних революційних організацій в єдиний загін, який допоміг би нашій більшовицькій партії повалити капіталізм.

Історичне значення в розвитку молодіжного руху відіграв VI з'їзд більшовицької партії, який вирішив питання створення комсомолу.

Визначна роль VI з'їзду полягає ще й в тому, що він визначив характер і зміст роботи серед молоді.

Володимир Ільїч Ленін, готуючи збройне Жовтневе повстання, високо ставив роль мо-

лоді в наступній рішучій боротьбі. В своїх директивах місцевим партійним організаціям Ленін писав:

„Виділити *найрішучіші* елементи (наших „ударників“ і *робітничу молодь*, а так само кращих матросів) в невеликі загони для заняття ними всіх найважливіших пунктів і *для участі* їх скрізь, в усіх важливих операціях...“

Робітнича молодь з честю виправдала довір'я Володимира Ільїча Леніна і більшовицької партії.

На барикадах Жовтня робітнича молодь пройшла першу бойову перевірку. Свою боездатністю, безмежною хоробрістю молодь показала, що вона гідна того високого довір'я, з яким ставились до неї більшовицька партія і Володимир Ільїч Ленін.

25 років тому, в розпалі боїв громадянської війни, — 29 жовтня 1918 року був скликаний Перший Всеросійський з'їзд робітничих і селянських спілок молоді.

Цей з'їзд і поклав початок існуванню Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді.

Велике і почесне місце зайняв комсомол в боях за радянську владу. Після перемоги Жовтневої революції реакційно-експлуаторські сили організували збройний похід проти молоді Радянської республіки.

З усіх кінців насувались на нашу країну ворожі сили. З Півдня—армії білих генералів Краснова і Мамонтова; з Півночі і Сходу—війська іноземних інтервентів. З Заходу йшли німці, які терзали і грабували Україну, палили міста і села, вішали і убивали людей. Кривавою загравою була охоплена молода Радянська республіка.

Більшовицька партія, Ленін і Сталін підняли весь народ на захист здобутків Жовтня.

Комсомол був одним з передових загонів революційних сил, і всю свою діяльність підпорядкував боротьбі з ворогами молодії Радянської республіки.

Як і зараз в боротьбі з німецькими загарбниками, комсомол в дні громадянської війни жив однією думкою, одним прагненням—знищити ворога, відстояти волю і незалежність Вітчизни.

В травні 1919 року банди Колчака захопили значну частину Сибіру, підходили до Урала. Партія кинула клич: „Всі на захист країни, на боротьбу з Колчаком!“

На клич партії комсомол відповів першою всеросійською мобілізацією на Східний фронт. Тисячі кращих синів комсомолу пішли проти Колчака.

Восени 1919 року над нашою Батьківщиною нависла нова загроза. На цей час банди Денікіна встигли захопити Донбас і Харків,

загрожуючи з півдня Москві. Наша партія закликала: „Всі на боротьбу з Денікіним!“

Разом з кращими посланцями більшовицької партії на фронт по другій всеросійській мобілізації пішли десятки тисяч комсомольців.

В ці грізні дні на свій перший з'їзд зібралась робітнича і селянська молодь України. В рішенні з'їзду про поточний момент було сказано:

„Беручи до уваги небезпеку, яка загрожує Радянській республіці, з'їзд пропонує місцевим організаціям якнайбільше докласти енергії в усі галузі роботи. Особливу увагу треба звернути на мобілізацію робітничої молоді. Скрізь треба запровадити військове навчання членів спілки і мобілізувати ту частину членів спілки, яка здатна носити зброю“.

Виконуючи рішення з'їзду, десятки тисяч молодих юнаків і дівчат України зі зброєю в руках, разом з усім народом, виступили на фронт, на захист своєї Вітчизни.

Третя всеросійська мобілізація комсомольців була проведена в травні місяці 1920 року, і на цей раз більше 30 процентів усіх комсомольців виїхали на Західний фронт, на боротьбу з білополяками, які вдерлися на землі України і Білорусії.

В розпалі польського наступу 11 травня 1920 року в м. Харкові зібрався II з'їзд

комсомолу України. Мобілізуючи трудящу молодь на боротьбу з білополяками, з'їзд звернувся з палкою відозвою до революційної селянської молоді України:

„Товариші!

Якщо ми тепер не проженемо хижацької пансько-польської зграї, що загарбала вже значну частину Правобережної України, то вона буде і далі гарбати, буде пити кров трудящих як Польщі, так і України... Так нумо ж вся молодь села з молоддю міста до зброї, до червоного війська“...

І завжди, коли на тому чи іншому фронті складалось загрозливе становище, комсомол проводив часткові мобілізації, його вихованці становили золотий фонд Червоної Армії.

В жорстоких боях громадянської війни зростав і мужнів комсомол. В молодих серцях гартувалась велика любов до своєї Вітчизни і безмірна ненависть до її ворогів.

Наслідуючи своїм старшим товаришам—комуністам, комсомольці боролись, не шкодуючи життя, показували чудеса воїнської доблесті, мужності і відваги.

Подвиги молодих героїв громадянської війни складають славні сторінки історії комсомолу. В нашій пам'яті назавжди залишаться імена героїв—Миколи Руднева, що заги-

нув, захищаючи волзьку твердиню—Царицин, безстрашних підпільників Києва, Харкова, Одеси, Миколаєва і Кременчука, героїв Трипілля. Комсомол України пишається тим, що з його сім'ї вийшов Микола Островський—справжній герой духа!

Комсомол з честю проніс свій бойовий червоний прапор крізь бурі і випробування громадянської війни, виявивши безмежну мужність і героїзм.

Батьківщина високо оцінила бойові заслуги комсомолу в роки громадянської війни, нагородивши його орденом Червоного Прапора—вищою відзнакою воїнської доблесті і самовідданого служіння народові.

Приймаючи бойовий орден, VIII з'їзд ВЛКСМ поклявся Батьківщині, Комуністичній Партії—завжди бути вірним ленінським заповітам. Не шкодувати своїх сил в боротьбі з ворогами нашого народу.

У своєму зверненні до молоді Радянського Союзу з'їзд писав:

„Наші знання, наші м'язи і наше життя належать владі робітників і селян. Ми не шкодували їх у вогненні роки громадянської війни, ми без вагання віддамо їх в дні нових випробувань і перемог... Клянемося вкрити новою славою пурпурові стяги Червоної Армії й багряні вимпели Червоного Флоту“.

Цією лінією була лінія індустріалізації нашої країни.

Молодь була покликана стати в перші ряди будівників нового життя. Це в величезній мірі підносило значення нашої спільки, як бойового помічника більшовицької партії.

В країні з кожним днем все швидшими темпами розгорталось будівництво нових фабрик і заводів. До роботи в промисловості втягувались все нові й нові маси молоді.

Комсомол повинен був очолити виробниче піднесення молоді, виховати молоді кадри загартованих будівників соціалізму в нашій країні.

В 1927 році на V Всесоюзній конференції ВЛКСМ товариш Сталін закликав комсомол активно включитись в боротьбу за удосконалення техніки і організації праці на підприємствах, допомогти партії в здійсненні широких планів раціоналізації виробництва і управління державою.

У відповідь на заклик вождя Ленінський комсомол підняв нашу молодь в похід за раціоналізацію виробництва, за опанування техніки, за високу продуктивність праці.

В роки соціалістичного будівництва комсомольці, виконуючи заповіді великого Леніна і завдання товариша Сталіна, завжди і всюди проявляли ініціативу і почин. Це вони, комсомольці, були першими ударниками, першими стахановцями, застрільниками і ініці-

аторами соціалістичного змагання, яке переросло у всенародний рух.

Десятки тисяч ударних бригад, включившись в соціалістичне змагання, показали зразки боротьби за нові методи і темпи праці.

В роки сталінських п'ятирічок майже на кожній великій новобудові молодь становила більшість робітників.

Досить сказати, що на будівництво однієї Дніпровської електростанції український комсомол послав десятки тисяч своїх вихованців. Руками комсомольців і молоді були побудовані цехи Харківського і Сталінградського тракторних заводів, домни Магнітогорська, прокладались рейки Турксибу, в глухій тайзі, на берегах Амура було збудовано місто Комсомольськ.

В народній пам'яті вічно житиме ця героїчна боротьба молодого покоління сталінської епохи за створення в нечувано короткий час могутньої радянської індустрії.

В політичному звіті Центрального Комітету ВКП(б) на XVI з'їзді партії товариш Сталін говорив:

„Ленінський комсомол і керована ним робітнича молодь увінчують справу змагання і ударництва вирішальними успіхами. Треба визнати, що наша революційна молодь відіграла в цій справі виняткову роль“.

Партія більшовиків і радянський уряд високо оцінили самовіддану роботу комсомолу в будівнанні народного господарства. В 1931 р. комсомол був нагороджений другим орде- ном—орденом Трудового Червоного Прапора.

Відтоді ВЛКСМ став двічі орденонсною організацією.

В 1935 році за успішне будівництво пер- шої черги московського метрополітену орде- ном Леніна була нагороджена Московська організація ВЛКСМ.

Високо була оцінена і робота ряду ком- сомольських організацій України. В 1932 році за самовідданість, проявлену комсомольцями при будівництві Дніпровської гідроелектро- станції орденом Леніна була нагороджена комсомольська організація Дніпробуду.

На відзнаку величезних заслуг на фронті соціалістичного будівництва, особливо в спра- ві опанування техніки і виконання планів вуг- левидобутку, витоупу металу, в 1935 році орденом Леніна була нагороджена Донецька комсомольська організація.

Під керівництвом більшовицької партії, завдяки особистим турботам вождя нашого Йосифа Віссаріоновича Сталіна, радянська Україна була перетворена в республіку пе- редової індустрії і механізованого сільського господарства, в республіку суцільної гра- мотності, високої культури і заможного життя.

За роки радянської влади на Україні виросли 77 нових міст і 285 селищ міського типу.

Бурхливий розвиток промисловості створював всі умови для швидкого росту нашого соціалістичного сільського господарства.

За роки радянської влади на Україні було побудовано більше 7 тисяч нових шкіл. У вищих учбових закладах навчалось сотні тисяч студентів—дітей робітників, селян і радянської інтелігенції.

Успішно зростало і розквітало українське мистецтво.

Український народ під прапором партії Леніна—Сталіна в могутньому творчому піднесенні породив всенародний стахановський рух і рух славних п'ятисотенниць.

Комсомолу України є чим пишатися. Він виростив і виховав в своїх лавах велику плеяду славетних людей сучасності—будівників нового життя: відомого драматурга і державного діяча Олександра Євдокимовича Корнійчука і поета Андрія Малишка, начальника залізниці Петра Кривоноса і шахтаря Дмитра Концедалова, сестер Ангеліних і подруг Марію Демченко та Марину Гнатенко, Завертайла і Семиволоса.

Під керівництвом Центрального Комітету Комуністичної Партії (більшовиків) України на чолі з найближчим соратником великого Сталіна Микитою Сергійовичем Хрущовим

український народ ішов до ще більш щасливого майбутнього.

Люті вороги людства—німецько-фашистські розбійники порушили мирну творчу працю і радісне життя радянського народу.

22 червня 1941 року фашистська Німеччина напала на нашу країну.

3 липня 1941 року на всю країну пролунали слова суворой правди, сказані в промові по радіо великим Сталіним.

„Ворог жорстокий і невблаганний,—говорив товариш Сталін.—Він ставить собі за мету захоплення наших земель, политих нашим потом, захоплення нашого хліба і нашої нафти, добутих нашою працею. Він ставить собі за мету відновлення влади поміщиків, відновлення царизму, зруйнування національної культури і національної державності росіян, українців, білорусів, литовців, латишів, естонців, узбеків, татар, молдаван, грузинів, вірменів, азербайджанців та інших вільних народів Радянського Союзу, їх понімечення, їх перетворення на рабів німецьких князів і баронів. Йдеться, таким чином, про життя і смерть Радянської держави, про життя і смерть народів, СРСР, про те—бути народам Радянського Союзу вільними, чи впасти в поневолення“.

Товариш Сталін закликав радянських людей всю свою роботу перебудувати на военний лад, підпорядкувати кожен крок своєї практичної діяльності інтересам фронту.

Свободолюбний український народ, як і всі народи братніх республік, піднявся на боротьбу за свою честь, волю і незалежність.

Разом з усім народом, з Червоною Армією на священну битву піднялась і радянська молодь.

Промова товариша Сталіна стала бойовою програмою діяльності наших спілок.

У великій Вітчизняній війні комсомол показав себе достойним сином партії Леніна—Сталіна, мужнім борцем за свою Батьківщину.

Щонайменше мільон комсомольців України стали під прапори Червоної Армії, взяли зброю в руки і пішли на бій проти ворога.

Зокрема, в Червону Армію і Військово-Морський флот пішли десятки тисяч дівчат. Вони стали зенітницями, кулеметницями, снайперами, радистками, бронебійщиками, медичними сестрами.

Сотні тисяч кращих синів і дочок України пішли на війну.

Комсомол України може пишатися не одною тисячею своїх членів, які прославились в цій війні.

Влітку 1941 року з ініціативи Вінницького, Дніпропетровського і Запорізького обкомів комсомолу на Південному фронті був ство-

рений комсомольський полк, який потім виріс в бригаду і прославився в боях за звільнення Кавказа.

Ми можемо пишатися, що перша комсомольська частина Червоної Армії є дітище комсомолу України. При чому, як бойова одиниця, наша бригада в недавніх боях здобула велику славу.

25 вересня 1943 року Верховний Головнокомандуючий маршал Радянського Союзу товариш Сталін в наказі генералу армії Соколовському відмітив:

„Війська Західного фронту, продовжуючи успішний наступ, форсували ріку Дніпро і після упертих боїв сьогодні, 25 вересня, штурмом оволоділи великим обласним центром — містом Смоленськ, — найважливішим стратегічним вузлом оборони німців на Західному напрямі“. І далі вказуються військові з'єднання, які особливо відзначились в боях за Смоленськ, в тому числі і наша комсомольська бригада, яка віднині за наказом товариша Сталіна іменується — **Перша Смоленська штурмова комсомольська інженерна бригада.**

В героїчній обороні Москви і Ленінграда, в битвах за Одесу і Севастополь, в Сталінградській епопеї і Орловській битві комсомольці показали нечувані в історії зразки хоробрості і відваги в боротьбі з ворогом.

В огні боїв Вітчизняної війни комсомол показав небачені зразки масового героїзму. Не тільки нашим друзям, а й нашим ворогам стало ясно, що відвага і хоробрість, презирство до смерті, полум'яне бажання відстояти честь, волю і незалежність нашої Батьківщини,—закладені в гарячій серці кожного молодого радянського воїна.

Ленінсько-Сталінський комсомол дав Батьківщині десятки тисяч відважних героїв, які уславили наш народ, нашу Червону Армію. Першим, хто застосував таран проти фашистських стервятників, був ленінградський комсомолец Петро Харитонов. Перший з льотчиків, який, жертвуючи своїм життям, на палаючому літаку врізався в німецьку автоколонну, був комсомолец Гастелло.

В дні боїв під Москвою комсомолец Сосновський виявив зразок безмежної самовідданості в боротьбі з ворогом, закривши своїм тілом амбразуру ворожого дзоту.

23 лютого 1943 року комсомолец Матросов повторив подвиг Сосновського,

Народний Комісар Оборони—Маршал Радянського Союзу товариш Сталін в наказі № 269 від 8 вересня писав:

„Великий подвиг товариша Матросова повинен бути прикладом військової доблесті і героїзму для всіх воїнів Червоної Армії“.

Всій країні, всьому світові відомі імена героїв Вітчизняної війни синів і дочок України: льотчиків Кошуби і Гетьмана, Молодчія і Вдовиченка, Глинки і Бондаренка; танкіста Шашла, винищувача танків Люби Земської, героя Радянського Союзу снайпера Людмили Павличенко. Своїми подвигами вони збагатили славні бойові традиції Ленінсько-Сталінського комсомолу.

Кожна наша обласна і республіканська комсомольська організація дала країні своїх героїв Вітчизняної війни.

Москва дала Батьківщині Зою Космодем'янську, Іллю Кузіна, Наталку Ковшову і Марію Поливанову. Український комсомол дав своїй Батьківщині легендарних героїв, молодогвардійців Краснодару.

Героїчний ленінградський комсомол виховав Героїв Радянського Союзу Пчелінцева, Харченкова і Петрова.

Героїчні риси характеру нашої молоді виховані партією Леніна—Сталіна на основі величних традицій нашого народу, на прикладах мужніх борців за революцію—Лазо, Котовського, Пархоменка, Чапаєва, Щорса.

Тільки за перше півріччя цього року нагороджено більше 100 тисяч комсомольців-фронтовиків. У почесній сім'ї Героїв Радянського Союзу 500 комсомольців і комсомолок, з яких 10—двічі Герої Радянського Союзу.

На боротьбу проти ворога повстав весь народ. Фронт і тил стали єдиним табором.

Скільки турботи і ласки віддає наш народ своїм прекрасним воїнам. У цьому відношенні ми маємо зворушливі факти, які свідчать про велику силу і моральну красу нашого суспільства.

Комсомолка Люба Середка з хутора Надточій (під Харковом) пише:

„Недалеко від нашого хутора, на горі, під соснами—могила. Наче килимом вкрита вона осінніми квітами. В ній спочиває вічним сном Герой Радянського Союзу танкіст Микола Міщенко. Ніколи не забуду дня 1 жовтня 1943 року, коли над домовиною покійного лейтенанта промовляв останнє слово підполковник Рилєєв. Тоді і я поклялась доглядати могилу героя. Буду доглядати її завжди“.

...І ходить Люба Середка на могилу танкіста Миколи Міщенка, залишаючи там на пожовклій траві щирі дівочі сльози...

Заклик вождя про створення партизанських загонів в тилу ворога знайшов гарячий відгук в серцях радянської молоді.

Славу сторінку вписала українська молодь в історію партизанської боротьби. Тисячі українських юнаків і дівчат в час, коли над Батьківщиною нависла небезпека, пішли в партизанські загони, щоб знищувати воро-

га, помститися за сльози і смерть, за кров і муки наших братів і сестер, батьків і матерів, за спалені міста і села, за пограбовану і сплюндровану землю українську.

В день 25-річчя ВЛКСМ комсомол України з гордістю відзначає славні діла комсомольців-партизан. Зараз вся молодь нашої України, всього Радянського Союзу знає про героїчні подвиги вихованця комсомолу Василя Яремчука. На бойовому рахунку героя Яремчука 10 висаджених в повітря військових ешелонів ворога. Від його грізної партизанської руки злетіло до 9 тисяч ворожих голів.

Славою вкрив себе партизан Пилип Стрілець.

Партизанський загін, очолюваний Пилипом Стрільцем, завжди з'являвся там, де його не чекали німці. З села в село, з хутора в хутір розносились слава про подвиги загону молодого командира Пилипа Стрільця. Ось один із епізодів бойових дій молоднечого загону.

В лісі, на одній із станцій засіли фашисти. Партизанська розвідка донесла про це Стрільцю. Командир вирішив негайно діяти. Детально розробивши операцію, загін пішов в нерівний бій проти окупантів.

Після розгрому станції і підпалення казарм партизани взялись за знищення німецького гарнізону. Фашисти кидались на всі боки, але скрізь їх наздоганяли партизан-

ські кулі. Бій тривав весь день. Не зважаючи на значну перевагу в кількості людей і техніки, фашисти не встояли. Партизанський загін увечері святкував свою перемогу—взяття залізничної станції.

Кожна нова сутичка з ворогом приносила загоні нову перемогу, нову славу. Полум'яний народний месник Пилип Стрілець загинув смертю героя, виконуючи бойове завдання,—при висадженні в повітря залізничного мосту. Радянський уряд посмертно присвоїв славному синові українського народу—Пилипу Стрільцю звання Героя Радянського Союзу.

Славну сторінку в історію партизанського руху вписав комсомольсько-молодіжний загін імені Сталіна, організований в липні 1941 року Сталінським обкомом комсомолу.

На чолі загону стояв комсомолец Василь Ушаков.

За два роки в глибокому тилу ворога з невеличкого загону виросло ціле з'єднання, що стало грізною силою проти німецьких загарбників.

За два роки зағони цього комсомольського з'єднання знищили 35 військових ешелонів, два бронепоезди, 4 танки, 24 різних склади, 45 автомашин, біля 5 тисяч німецьких солдатів і офіцерів. З'єднання захопило великі трофеї. Серед них: 6 станкових кулеметів,

20 ручних кулеметів, біля 400 гвинтівок і 200 тисяч патронів.

Таких прикладів і фактів можна навести дуже багато. За подвиги і героїзм 22-ом комсомольцям-партизанам присвоєно звання Героя Радянського Союзу, серед них немало вихованців комсомолу України. Понад 8 тисяч молодих партизанів нагороджено орденами і медалями Радянського Союзу.

Тільки люди великої відваги, віддані до кінця своєму народові, можуть з честю пройти всі випробування великої партизанської боротьби. Таких людей і дає нашій Батьківщині Ленінсько-Сталінський комсомол.

Великі справи роблять в тимчасово окупованих ворогом районах комсомольці-підпільники

В історію бойової роботи комсомолу в тилу у ворога уже вписано немало прикладів героїзму і відваги.

Найбільш яскравим і величним прикладом героїчної боротьби комсомолу України в тилу ворога є діяльність підпільної комсомольської організації „Молода Гвардія“.

Саме на Донеччині, в робітничому середовищі, діти шахтарів у відповідь на звірства і сваволі німців піднялися на організовану боротьбу проти заклятого ворога.

Понад сто юнаків і дівчат Краснодону були в підпільній „Молодій Гвардії“ — організації, яка може служити зразком бездоганної організованості і високої ідейності.

Широко проваджувана агітація і систематичні бойові дії „Молодої Гвардії“ давалися взнаки окупантам щодня, щогодини.

Молодь України ніколи не забуде славних діл молодогвардійців, вона буде їх вивчати, наслідувати, множити. Молодь України буде завжди шанувати пам'ять героїв — молодогвардійців.

Ми не забудемо сімнадцятирічного юнака Олега Кошового — юнака великої сили волі, з кипучою енергією і ясным розумом; не забудемо ми талановитої і благородної Улі Громової, не забудемо впертої, вимогливої і разом з тим веселої і жвавої дівчини Люби Шевцової. Ми також завжди будемо пам'ятати незабутніх Ваню Земнухова і Серьожу Тюленіна.

Це блискучі образи молодих людей сталінського племені, образи героїв нашої епохи.

Ми ніколи не забудемо і не простимо ворогів тих кайшових тортур, яких завдавали підлі німецькі загарбники юним молодогвардійцям.

Ми знаємо, як ця молода когорта йшла під ворожими багнетами до своєї могили з скривавленими обличчями і поломаними кістками, з випеченими очима і повідрізуваними пальцями. Але воля патріотів була незламна. Вони йшли і співали улюблену пісню В. І. Леніна:

„Замучен тяжелой неволей...“

А в цей час, окремо від усіх, вороги мучили керівника „Молодої Гвардії“ Олега Кошового. Посивілий юнак, відпльовуючись кров'ю, відповідав кату:

„убийте, замучте, але справа наша безсмертна і — вірю — вона переможе!“

Їх загартував і виростив ленінський комсомол. Таких, як вони, комсомол виховав сотні тисяч.

Сьогодні, в день свята молоді, ми звертаємось до молоді окупованих ще ворогом районів України з словами привіту і закликаємо: мужайтесь, на визволення вас іде Червона Армія! Зустрічайте її! Ідіть в партизани! Бийте німців—лютих ворогів наших!

Ми звертаємось до молодих партизанів і партизанок України і передаємо їм лист секретаря ЦК КП(б)У товариша М. С. Хрущова з нагоди 25-річчя комсомолу:

**МОЛОДІ УКРАЇНЦІ — ДІВЧАТА І ЮНАКИ
ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНИХ ОБЛАСТЕЙ
УКРАЇНИ!**

**Молоді партизани і партизанки,
комсомольці і комсомолки!**

Центральний Комітет Комуністичної Партії (більшовиків) України вітає вас з днем славного ювілею—25-річчям існування вірного і бойового помічника Комуністичної Партії—Ленінської Комуністичної Спілки Молоді.

Ви відзначаєте цей день у тяжких умовах німецько-фашистської окупації, в підпіллі, на партизанських маршах. Успішний наступ доблесної Червоної Армії наближає день визволення рідної України. Мобілізуйте всі ваші сили на активну боротьбу з окупантами — всі, як один, беріть зброю і виступайте проти загарбників. Бийте німців і їх посіпак, скрізь і всюди, чим тільки можна! Рятуйте радянських людей від вигнання в Німеччину. Не давайте німцям знищувати ваші села і міста. Знищуйте окупантів і їх техніку. Піднімайте весь народ на активну допомогу Червоній Армії в тилу ворога.

Смерть німецьким окупантам!

Вперед, на боротьбу за визволення Радянської України!

Радянській молоді — активним борцям за Радянську Батьківщину — слава!

Хай живе великий полководець — Маршал Радянського Союзу товариш Сталін!

Секретар ЦК КП(б)У *М. ХРУЩОВ.*

Бути гідними своїх братів-фронтовиків — такий девіз комсомольців і молоді радянського тилу.

На заклик свого вождя товариша Сталіна самовіддано працюють на фабриках і заводах, рудниках і шахтах, колгоспах і радгоспах наші молоді радянські патріоти.

Наша молодь пройнята єдиним прагненням—дати фронту, героїчній Червоній Армії якомога більше танків, гармат, літаків, мінометів, продуктів харчування.

Ще з перших днів великої Вітчизняної війни молодь міста Горького кинула гасло: „працювати не тільки за себе, а й за товариша, що пішов на фронт!“

Заклик горьківчан швидко поширився по всій землі радянській. Молоді патріоти боролись за виконання 2—3 виробничих норм. Так в країні зародився рух двохсотників, який охопив не тільки молодь, а й усіх дорослих робітників.

В боротьбі за виконання і перевиконання виробничих завдань в промисловості родились комсомольсько-молодіжні фронтові бригади.

Комсомольці і молодь не тільки роблять все для виконання і перевиконання завдань фронту, вони і активні учасники в збиранні коштів для озброєння нашої героїчної Червоної Армії. Тільки з жовтня 1942 року по березень 1943 року комсомольці і молодь зібрали на виготовлення зброї 541.166.656 карбованців.

Комсомольці і молодь визволених районів України в цій справі провели велику роботу. По Україні було зібрано 6.088.374 карбованців на будівництво танкової колони „За Радянську Україну“ і авіаескадрильї „Комсомол України“.

ЦК ЛКСМУ одержав лист від товариша
Сталіна:

СЕКРЕТАРЮ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ
ЛЕНІНСЬКОЇ КОМУНІСТИЧНОЇ СПІЛКИ
МОЛОДІ УКРАЇНИ,

товаришеві Кузнецову

Передайте комсомольцям і молоді,
піонерам і учням Української Радян-
ської Соціалістичної Республіки, що
зібрали 4.809.934 карбованці та обліга-
ціями держпозик 799.090 карбованців на
будівництво танкової колони „За Ра-
дянську Україну“, 302.390 карбованців та
облігаціями держпозик 176.960 карбован-
ців на будівництво авіаескадрильї „Ком-
сомол України“, а також подарунки для
бійців Червоної Армії,—мій палкий при-
віт і подяку Червоної Армії.

Й. СТАЛІН.

Комсомол і молодь визволених районів
України включилась до роботи по відбуду-
ванню народного господарства, зруйнованого
підлим ворогом.

Тисячі юнаків і дівчат Донбаса невтомно
працюють на відбудуванні шахт, металур-
гійних, машинобудівельних і хімічних заво-
дів, мріючи скоріше повернути життя пре-

красним заводам—ім. Ільїча, ім. Кірова, ім. Сталіна і інш.

Молодь Донбаса має блискучі зразки високопродуктивної роботи, вона вже висунула нового героя соціалістичної праці—Івана Панащатенка.

Молоді харків'яни з небаченим завзяттям працюють, щоб тракторний завод і ще багато інших підприємств найближчого часу почали діяти—і може ще з більшою потужністю, ніж до війни.

Заслугують відзнаки молоді харківські залізничники. Особливо відома бригада Петрова.

Героїчно ведуть себе наші молоді колгоспники й колгоспниці, особливо в прифронтових районах.

Великі історичні часи переживає Україна.

Західніше П'ятихаток, в широких лугах, щойно закінчилась нова битва наших військ з німцями і увінчалась перемогою нашої зброї.

Там, де 300 років тому заграли сурми Богдана Хмельницького до бою, де було розгромлене військо Потоцького з його авангардом—німецькими рейтарами,—прогриміли наші прославлені гармати, запалили обшир вогненні стріли дивовижних гвардійських мінометів і вогнем своїм знищили тисячі фашистських загарбників.

Це місце називалось тоді—„Жовті води“.

І недарма там полягли сиві лицарі Богданового війська—Тури і Ганжі. Бойова їх слава воскресла в ділах доблесних нащадків—червоних воїнів.

Величні і безсмертні аналогії дає наша дійсність мудрому історику.

Як колись у війську Петра Великого під Полтавою бився славетний козацький полковник Семен Палій, як тоді відбивали „хладные штыки“ разом руський і українець—так і тепер на Ворсклі пліч-о-пліч бились за рідну нашу землю сини всіх братніх республік на чолі з хоробрими синами великого російського народу.

Гітлерівці хотіли знищити український народ. Але цього їм не вдалося і ніколи не вдасться зробити. Бо український народ дужий і непереможний, його сила помножується спілкою, заснованою на кровних історичних зв'язках з великим братом, мужнім російським народом.

* * *

Ювілей ВЛКСМ—свято радянської молоді, свято всього народу.

Молодь України особливо з теплою урочистістю відзначає цей день, оскільки саме тепер Червона Армія, під керівництвом великого Маршала, прозорливого стратега і

мудрого вождя—товариша Сталіна очищає українську землю від німецьких загарбників.

Молодь України разом з своєю передовою частиною—комсомолом ще тісніше згуртується навколо нашої славної матері—Всесоюзної Комуністичної Партії і навколо вождя нашого великого Сталіна.

Першочергові завдання сьогоднішнього дня—відбудувати народне господарство і дати все для фронту, все для перемоги—комсомол України виконає з честю.

Комсомол України завжди буде, як і був, одним з передових загонів ВЛКСМ.

Порукою цьому є повсякденне керівництво Центрального Комітету КП(б)У і особисто Микити Сергійовича Хрущова.

Хай живе Ленінсько-Сталінський комсомол!

Хай живе Всесоюзна Комуністична Партія (більшовиків)!

Хай живе наш великий вождь, друг і батько радянської молоді Йосиф Віссаріонович Сталін!

